

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 decembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 374 din 11 iulie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal	2-5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
138. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal-bugetar, precum și pentru reglementarea altor măsuri	6-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 374**

din 11 iulie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ecaterina-Nicoleta Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Lucian Adrian Boncu în Dosarul nr. 2.921/325/2020 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.377D/2020.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției prin domnul avocat Mihai Pașca din cadrul Baroului Timiș. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.435D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Cristian Iovan în Dosarul nr. 3.309/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția penală. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

4. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea celor două dosare.

5. Domnul avocat Mihai Pașca arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 477/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.435D/2020 la Dosarul nr. 2.377D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Mihai Pașca. Acesta pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că sintagma „substanțele psihoactive” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal nu este definită de legiuitor, motiv pentru care este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând destinatarilor legii să își adapteze conduita în funcție de cerințele acesteia. Pentru aceste motive, susține că textul criticat contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5), ale art. 20 alin. (2), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că, sub un prim aspect este neclar ce înseamnă „sub influența unor substanțe psihoactive”, întrucât, chiar și cu ajutorul unor specialiști în drept, nu se poate determina dacă prin „substanțe psihoactive” se înțelege doar acele substanțe prevăzute prin Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, sau dacă sintagma anterior menționată are un sens extins, astfel cum a arătat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 48 din

9 iunie 2021, prin care a hotărât că folosirea sintagmei „substanțe psihoactive” din cuprinsul normei de incriminare a art. 336 alin. (2) din Codul penal include, pe lângă categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, și substanțele prevăzute în cuprinsul Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare.

7. Se susține că, din perspectiva autorului excepției, prin „substanță psihoactivă” ar trebui să se înțeleagă doar o substanță prevăzută de legea specială, respectiv de Legea nr. 194/2011, republicată, însă, cu putere obligatorie, în prezent trebuie încadrate în această noțiune și drogurile și stupefiantele și substanțele psihotrope. Se arată că legiuitorul, prin art. 241 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a stabilit că „*prin substanțe psihoactive se înțelege substanțele stabilite prin lege, la propunerea Ministerului Sănătății*”, definiție care trebuie reținută cu referire la art. 336 alin. (2) din Codul penal. Așadar, prin substanțe psihoactive ar trebui să înțelegem doar substanțele definite ca atare prin lege, nu și alte substanțe cu efecte asemănătoare.

8. Pentru aceste motive, se susține că textul criticat este complet lipsit de previzibilitate, motiv pentru care ar trebui declarat neconstituțional.

9. În ceea ce privește sintagma „sub influența” din cuprinsul aceluiași art. 336 alin. (2) din Codul penal, aceasta nu a fost definită de legiuitor, nefiind menirea legiuitorului să se transforme într-un dicționar explicativ al limbii române, această sintagmă urmând a avea înțelesul comun astfel cum poate fi înțeles de către orice persoană, prin prisma sensului comun al termenilor. Or, se susține că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, prin „influență” se înțelege o acțiune sau un cumul de acțiuni exercitate asupra unui lucru sau a unei persoane, care este de natură să modifice conținutul celui lucru, deprinderile sau concepțiile acelei persoane. Prin urmare, a te afla sub influența unor substanțe psihoactive presupune ca respectivele substanțe să-ți modifice abilitățile sau deprinderile de a conduce anumite vehicule, adică conduc la o simptomatologie clinică de natură să schimbe aceste deprinderi. Se susține că acest din urmă aspect nu este unul clar și că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se află în prezent o sesizare pentru dezlegare a acestei chestiuni de drept, întrucât, în practică, instanțele judecătorești consideră că nu este necesar ca deprinderile unei persoane care a consumat substanțe psihoactive de a conduce un autovehicul să fie neapărat modificate, ci este suficient ca în corpul acelei persoane să fie depistate urme de substanțe psihoactive. Or, așa cum se știe, consumul de substanțe psihoactive conduce la o anumită remanentă în organism a acestora pe o perioadă variabilă de timp, dar care nu este necesar să se transpună și într-o simptomatologie clinică, respectiv într-o modificare vizibilă a capacităților de a conduce.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând că soluția și considerentele Deciziilor nr. 101 din 28 februarie 2019 și nr. 452 din 29 iunie 2021 sunt aplicabile și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Încheierile din 20 noiembrie 2020 și 24 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 2.921/325/2020 și nr. 3.309/111/2019, **Judecătoria Timișoara — Secția penală și Tribunalul Bihor — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal**, excepție ridicată de Lucian Adrian Boncu și de Cristian Iovan în cauze având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor excepției sub aspectul comiterii mai multor infracțiuni, printre care și cea prevăzută la art. 336 alin. (2) din Codul penal.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că sintagma „sub influența unor substanțe psihoactive” din cuprinsul art. 336 alin. (2) din Codul penal este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât nu prevede care este concentrația minimă dintr-o astfel de substanță pe care o persoană trebuie să o aibă în sânge pentru a putea fi subiect activ al infracțiunii reglementate prin textul criticat.

13. De asemenea, se susține că textul criticat este neconstituțional întrucât nu prevede sfera de aplicare a sintagmei „sub influența”, respectiv dacă aceasta se referă la situațiile în care abilitățile de a conduce ale făptuitorului sunt afectate, în baza unei simptomatologii clinice, sau la orice situație în care o persoană conduce un autovehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere în condițiile în care a consumat astfel de substanțe.

14. De asemenea, se susține că textul criticat creează discriminare între persoanele care comit fapte dintre cele prevăzute la art. 336 alin. (1) din Codul penal și cele care săvârșesc fapte incriminate la alin. (2) al aceluiași articol, întrucât doar în cazul formei infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe este prevăzut un prag minim al alcoolemiei făptuitorului, dincolo de care fapta comisă constituie infracțiune.

15. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării.

16. **Judecătoria Timișoara — Secția penală** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că textul criticat este clar, precis și previzibil și că este în acord cu jurisprudența Curții Constituționale referitoare la calitatea legii.

17. **Tribunalul Bihor — Secția penală** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că textul criticat este clar, precis și previzibil și că este în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 138 din 14 martie 2017.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 336 alin. (2) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.*”

22. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) cu privire la principiul legalității incriminării.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 336 alin. (2) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, fiind pronunțate, în acest sens, mai multe decizii, printre care Decizia nr. 452 din 29 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1138 din 26 noiembrie 2021, Decizia nr. 101 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 23 mai 2019, și Decizia nr. 138 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 10 iulie 2017, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

24. Prin Decizia nr. 452 din 29 iunie 2021, precitată, paragrafele 15—26, Curtea a constatat că infracțiunea prevăzută în art. 336 din Codul penal — având denumirea marginală „Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe” — constă în acțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge [alin. (1)] sau care se află sub influența unor substanțe psihoactive [alin. (2)]. Această infracțiune nu are corespondent în Codul penal din 1969, fiind preluată din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, unde era prevăzută, într-o redactare asemănătoare, la art. 87, care nu avea însă o denumire marginală.

25. Curtea a reținut că, în timp ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, avea în vedere — în norma de incriminare cuprinsă în art. 87 alin. (2) — persoana „care se află sub influența unor substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora”, potrivit dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal, criticate în cauza de față, subiectul activ al infracțiunii este persoana care se află „sub influența unor substanțe psihoactive”. Referitor la aceste aspecte terminologice, dar cu implicații în materia dreptului procesual penal, prin Decizia nr. 553 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „trafic de stupefiante” din cuprinsul dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală este neconstituțională. Prin prevederile art. II pct. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, dispozițiile art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală au fost modificate, iar sintagma „o infracțiune de trafic de stupefiante” a fost înlocuită cu sintagma „o infracțiune de trafic

de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive”.

26. Curtea a reținut că diferența de terminologie față de reglementarea cuprinsă în art. 87 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, constând în utilizarea sintagmei „substanțe psihoactive”, se justifică prin necesitatea folosirii unor termeni adecvați pentru delimitarea sferei de aplicare a normei de incriminare prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal, în concordanță cu legislația specială în materie de droguri, precursori și alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive.

27. Astfel, art. 1 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 26 februarie 2014, prevede că acest act normativ stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare. Printre actele normative la care se face trimitere se regăsește și Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.095 din 5 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care definește, la art. 2 lit. c), d) și d¹), substanțele psihotrope ca fiind substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971, substanțele stupefiante ca desemnând substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, respectiv plantele și substanțele aflate sub control național ca fiind plantele și substanțele cu proprietăți psihoactive, introduse în anexele la Legea nr. 339/2005 prin procedura națională prevăzută la art. 8 alin. (3) din acest act normativ. De asemenea, Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, definește la art. 1 lit. b) drogurile ca fiind plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III din aceeași lege, și prevede la lit. c) și d) ale aceluiași art. 1 că drogurile de mare risc sunt cele înscrise în tabelele nr. I și II, iar drogurile de risc sunt cele înscrise în tabelul nr. III.

28. De asemenea, cu privire la dispozițiile art. 336 alin. (2) din Codul penal, prin Decizia nr. 138 din 14 martie 2017, citată anterior, Curtea a constatat că incriminarea faptei de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive este determinată de efectul nociv al substanțelor respective, ținând cont de faptul că acestea produc tulburări în atitudinea și comportamentul conducătorului auto, generând, implicit, o diminuare a capacității de a manevra vehiculul pe drumurile publice în condiții de siguranță pentru toți participanții la trafic. În acest sens, art. 2 lit. e) din Legea nr. 194/2011, republicată, stabilește că prin „efecte psihoactive” se înțelege unul dintre următoarele efecte pe care le poate avea un produs atunci când este consumat de către o persoană: stimularea sau inhibarea sistemului nervos central al persoanei, având ca rezultat modificări ale funcțiilor și proceselor psihice și ale comportamentului ori crearea unei stări de dependență, fizică sau psihică. Or, având în vedere natura relațiilor sociale ocrotite, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 336 alin. (2) din Codul penal este reprezentat de relațiile sociale referitoare la protecția siguranței circulației pe drumurile publice, relații sociale a căror existență normală este condiționată de interzicerea conducerii vehiculelor sub influența substanțelor psihoactive.

29. Așadar, situația premisă a infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive constă în preexistența unor stări, situații, condiții în care se află subiectul activ și în existența unor norme juridice care reglementează poziția psihică și fizică a unei persoane care conduce un vehicul pe drumurile publice. Elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal îl reprezintă acțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care se află sub influența unor substanțe psihoactive. Urmarea imediată în cazul acestei infracțiuni constă în crearea unei stări de pericol pentru relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice, relații ocrotite prin norma de incriminare, iar legătura de cauzalitate între acțiunea incriminată de lege și urmarea imediată nu mai trebuie dovedită, întrucât rezultă din materialitatea faptei (*ex re*). Forma de vinovăție cu care acționează subiectul activ în cazul infracțiunii examinate este intenția, cu ambele forme ale acesteia.

30. Curtea a reținut că pentru constatarea consumului de substanțe psihoactive — drept cerință esențială specifică acestei infracțiuni — este necesară analiza de laborator, care trebuie să stabilească existența acestor substanțe în corpul conducătorului vehiculului. Cu privire la intervalul de timp în care trebuie efectuată recoltarea probelor biologice, Codul de procedură penală stabilește, în art. 190 alin. (8), că: „În cazul conducerii unui vehicul de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe, recoltarea de probe biologice se efectuează din dispoziția organelor de constatare și cu consimțământul celui supus examinării de către un medic, asistent medical sau de o persoană cu pregătire medicală de specialitate, în cel mai scurt timp, într-o instituție medicală, în condițiile stabilite de legile speciale.”

31. Curtea a constatat că, având în vedere sfera largă a produselor susceptibile de a avea efecte psihoactive, așa cum reiese aceasta din legislația specială mai sus menționată, în mod obiectiv, legiuitorul nu poate prevedea un nivel minim al concentrației de substanțe psihoactive drept cerință esențială cu privire la elementul material al laturii obiective în cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive, infracțiune reglementată de art. 336 alin. (2) din Codul penal. Așa fiind, legiuitorul a înțeles să incrimineze fapta în orice situație de conducere a unui vehicul ulterior consumului unor substanțe psihoactive, prin consum înțelegându-se introducerea în organismul uman a unui produs, indiferent dacă acesta a fost dizolvat, impregnat, dispersat sau diluat în una dintre următoarele modalități: pe cale orală ori injectabilă, inhalare, fumat sau aplicarea externă pe corpul unei persoane, în orice alt mod, în așa fel încât produsul să ajungă în corpul unei persoane [art. 2 lit. f) din Legea nr. 194/2011, republicată]. Este indiferent faptul că starea conducătorului vehiculului care se află sub influența unor substanțe psihoactive este urmarea unui abuz — ceea ce presupune consumul plantelor, substanțelor și preparatelor ce conțin substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive în afara unei prescripții medicale — sau a uzului medical, care semnifică utilizarea pe bază de prescripție medicală, licită, a medicamentelor aflate sub controlul legislației naționale, întrucât destinatarii textului de lege criticat desfășoară o activitate cu risc permis, scop în care sunt supuși unor forme de școlarizare, așa încât este vorba despre persoane avizate și diligente, care, pe durata deținerii permisului de conducere, au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie (Decizia nr. 154 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 16 iunie 2016, paragraful 18).

32. Față de cele arătate mai sus, Curtea a constatat că dispozițiile art. 336 alin. (2) din Codul penal nu încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12) și nici prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu au o formulare

neclară, ambiguă sau imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii.

33. În acest sens este de menționat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ce consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) — pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni —, instituie și cerința potrivit căreia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a reținut că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității [Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Cöeme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Río Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91].

34. Curtea de la Strasbourg a reținut că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana

în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (*Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Río Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Adrian Boncu în Dosarul nr. 2.921/325/2020 al Judecătorei Timișoara — Secția penală și de Cristian Iovan în Dosarul nr. 3.309/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția penală și constată că dispozițiile art. 336 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Timișoara — Secția penală și Tribunalului Bihor — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal-bugetar, precum și pentru reglementarea altor măsuri

Având în vedere intrarea în vigoare la data de 1 iulie 2024 a prevederilor legale privind obligativitatea transmiterii facturilor prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura,

cunoscând obiectivele avute în vedere la implementarea acestui sistem, precum și a Sistemului informatic național RO e-TVA și ținând seama de solicitările repetate ale mediului de afaceri din perspectiva cerințelor de conformare care privesc cele două sisteme informatice, este imperios necesară adoptarea urgentă a unor măsuri pentru îmbunătățirea funcționării acestora, orice întârziere putând periclita atingerea obiectivelor urmărite cu consecințe în ceea ce privește asigurarea conformării contribuabililor.

Întrucât legislația privind sistemul național privind factura electronică RO e-Factura nu conține prevederi referitoare la înscrierea în facturile emise pentru operațiunile realizate în baza unor contracte de achiziții publice, de achiziții sectoriale, de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii, precum și, după caz, contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității a codurilor CPV corespunzătoare din nomenclatorul de referință în domeniul achizițiilor publice,

în considerarea faptului că prevederile actuale privind obligația transmiterii în relația B2B a facturilor electronice prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura reglementează această obligație inclusiv în cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii nu au locul livrării/prestării în România,

întrucât persoanele impozabile sunt exceptate în prezent de la obligația transmiterii prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura a facturilor simplificate, ceea ce conduce la o limitare a informațiilor disponibile autorității fiscale, precum și la o orientare a contribuabililor spre emiterea de astfel de facturi, fiind astfel necesară instituirea obligației utilizării sistemului și în cazul facturilor simplificate, concomitent cu introducerea excepției de la utilizarea sistemului în ceea ce privește bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate,

în considerarea faptului că obligația de utilizare a sistemului în cazul facturilor emise pentru livrări intracomunitare de bunuri, pentru care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA din alt stat membru, nu se justifică din perspectiva colectării TVA, pentru buna funcționare a sistemului, fiind necesară exceptarea facturilor emise pentru aceste operațiuni,

ținând cont de extinderea utilizării sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și în relația B2C, care devine obligatorie începând cu data de 1 ianuarie 2025, se impune clarificarea împrejurărilor în care se consideră că operațiunile sunt efectuate în această relație, precum și a abrogării obligației de transmitere în sistem a facturilor emise pentru vouchere de vacanță titularilor acestora de către unitățile afiliate.

Având în vedere complexitatea sistemului informatic național RO e-TVA și necesitatea asigurării funcționării în bune condiții a acestuia, în conformitate cu obiectivul pentru care a fost implementat, se impune amânarea, până la data de 1 iulie 2025, a datei de intrare în vigoare a dispozițiilor privind obligația transmiterii de către contribuabili a rezultatului verificărilor realizate asupra diferențelor comunicate de autoritatea fiscală prin „Notificarea de conformare RO e-TVA” și a consecințelor care decurg din neîndeplinirea acestei obligații.

Întrucât este necesară clarificarea urgentă a evidențierii TVA colectate prin autofacturare, în cazul obiectivelor de investiții din cadrul unor programe de interes public sau social, finanțate din fonduri publice, care sunt predate gratuit beneficiarilor, în contextul implementării Sistemului național RO e-Factura și a Sistemului informatic RO e-TVA,

având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră, respectiv necesitatea desemnării autorității competente să reprezinte România și să semneze orice acte necesare în cadrul procedurii comune de achiziții publice între Comisia Europeană și statele membre, a platformei centrale comune declaranților autorizați în cadrul mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM),

ținând seama de Memorandumul cu tema: Desemnarea autorității naționale pentru implementarea Regulamentului privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM), aprobat în ședința de Guvern din data de 24 august 2023, prin care Ministerul Finanțelor a fost autoritatea desemnată în acest sens,

luând în considerare necesitatea asigurării clarității și predictibilității cadrului legislativ instituit la titlul II¹ din Codul fiscal, prin Legea nr. 290/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru contribuabilii care sunt obligați la plata impozitelor suplimentare în raport cu sistemul de impozitare minimă reglementat în cadrul titlului II din Codul fiscal,

luând în considerare dificultățile întâmpinate de către plătitorii de venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal care au obligația de a calcula, reține, declara și plăti impozitul pe venit corespunzător acestor venituri,

având în vedere faptul că norma primară nu asigură reguli fiscale suficiente și fără echivoc în ceea ce privește regimul fiscal aplicabil veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și al dezmembrămintelor acestuia,

luând în considerare faptul că lipsa promovării modificărilor legate de aplicarea impozitelor suplimentare de către instituțiile de credit, respectiv persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale, conduce la datorarea atât a impozitului minim, cât și a impozitului suplimentar pentru contribuabilii din sfera de aplicare a acestora, situație care generează așezarea impozitelor respective pe elemente comune ale bazei impozabile corespunzătoare acestora,

ținând cont de faptul că lipsa completării cadrului legal fiscal privind modalitatea de stabilire a venitului net anual, de calcul, declarare și plată a impozitului pe venitul din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal poate conduce la imposibilitatea

îndeplinirii obligațiilor fiscale de către plătitorii de venituri/contribuabili sau la aplicarea neunitară a regimului fiscal, cu consecințe negative privind veniturile bugetare, respectiv conformarea voluntară,

luând în considerare că, în lipsa unei reglementări clare cu privire la impozitarea veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și al dezmembrămintelor acestuia, neclaritatea prevederilor legale ar persista, fapt ce ar genera confuzie la nivelul contribuabilului/plătitorului de venit și al notarilor publici și riscul neconformării voluntare la plata acestui impozit, afectând nivelul colectării veniturilor încasate la bugetul general consolidat al României,

ținând cont de faptul că nepromovarea măsurilor care vizează domeniul impozitului pe venitul realizat de persoanele fizice care să conducă la îmbunătățirea nivelului de conformare voluntară a contribuabililor ar afecta obiectivul de creștere a nivelului veniturilor colectate de administrația fiscală, punând în pericol obiectivul de reducere a deficitului bugetar,

având în vedere situațiile de eludare a prevederilor privind plata accizelor constatate de organele fiscale și necesitatea combaterii acestor fenomene, pentru asigurarea încasării veniturilor din accize la bugetul de stat,

ținând cont de necesitatea creșterii eficienței colectării obligațiilor bugetare, în scopul asigurării unei mai bune încasări la bugetul de stat a accizelor,

luând în considerare că situația prezentată impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ potrivit, neadoptarea acestor măsuri, cu celeritate, poate avea consecințe negative, în sensul neasigurării încasărilor veniturilor din accize la bugetul de stat.

Având în vedere că aceste măsuri nu pot fi adoptate printr-un alt instrument legislativ care să permită aplicarea imediată a acestora,

având în vedere că în aplicarea prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, entitățile întâmpină dificultăți referitoare la obligațiile privind depunerea și semnarea situațiilor financiare anuale/raportărilor contabile anuale,

ținând seama de solicitările reprezentanților mediului de afaceri cu privire la necesitatea acordării unui termen suplimentar în vederea adaptării sistemelor informatice și a metodologiilor de lucru ale contribuabililor la cerințele de conformare care privesc declararea transporturilor rutiere internaționale de bunuri,

ținând cont de faptul că la nivelul Uniunii Europene există un program de parteneriat între autoritatea vamală și operatorii economici, cu rol în consolidarea securității lanțului internațional de aprovizionare și facilitarea unui comerț legitim, prin care se acordă statutul de operator economic autorizat potrivit prevederilor art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare),

în considerare faptul că acordarea statutului de operator economic autorizat presupune recunoașterea acestuia ca un partener comercial securizat și sigur,

în vederea evitării unui blocaj la nivelul operatorilor economici autorizați care desfășoară activități cu pondere semnificativă în economia națională și care efectuează în mod curent transporturi internaționale de bunuri, cu consecința afectării negative a bugetului general consolidat al statului prin acumularea de datorii ca urmare a dificultății privind plata la termen a obligațiilor fiscale,

în scopul corelării corecte a unor termene privind intrarea în vigoare a unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în vederea armonizării excepțiilor aplicabilității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2024, ținând cont de prevederile legislative privind ajutorul de stat,

în considerare faptul că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 7 octombrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În facturile emise pentru operațiunile realizate în baza unor contracte de achiziții publice, de achiziții sectoriale, de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii, precum și, după caz, contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității se înscriu, în mod obligatoriu, codurile CPV

corespunzătoare prevăzute în nomenclatorul de referință în domeniul achizițiilor publice, adoptat prin Regulamentul (CE) nr. 2.195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV).”

2. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În relația comercială B2B, între persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform titlului VII «Taxa pe valoarea adăugată» din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, emitentul facturii electronice are obligația de transmitere a acesteia către destinatar utilizând sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1). Fac excepție bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) și (21) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și facturile emise pentru livrări intracomunitare de bunuri, pentru care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA din alt stat membru.”

3. La articolul 101, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2025, operatorii economici — persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform titlului VII «Taxa pe valoarea adăugată» din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în relația B2C, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n¹), au obligația să transmită facturile emise în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura. Fac excepție bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) și (21) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Livrările de bunuri/Prestările de servicii efectuate către o persoană fizică care nu se identifică în relația cu furnizorul/prestatorul prin niciun cod de identificare fiscală sau optează să se identifice prin codul numeric personal se consideră efectuate în relația B2C. Dacă beneficiarul, persoană fizică, nu se identifică prin niciun cod de identificare fiscală, facturile se emit utilizând un cod format din 13 cifre de zero în locul codului de identificare fiscală a beneficiarului.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2024 privind unele măsuri de implementare și utilizare a decontului precompletat RO e-TVA și valorificarea datelor și informațiilor prin implementarea unui sistem de guvernare specific, precum și alte măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 iunie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (10) va avea următorul cuprins:

„(10) «Notificarea de conformare RO e-TVA» nu se ia în considerare la stabilirea indicatorilor de risc fiscal, până la data de 1 iulie 2025.”

2. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Prevederile art. 5 alin. (8)—(10), art. 7 și art. 8 intră în vigoare la data de 1 iulie 2025”.

Art. III. — La articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (1²)—(1⁴) se abrogă.

Art. IV. — Persoanele impozabile în sensul art. 269 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care efectuează achiziții pentru care au dedus TVA, în scopul realizării unor obiective de investiții din cadrul unor programe de interes public sau social, finanțate din fonduri publice, pe care, ulterior recepției, le predau cu titlu gratuit beneficiarului obiectivului de investiții pe bază de protocol, trebuie să emită o autofaktură conform art. 319 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — În sensul prevederilor art. 20 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră, Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate este autoritatea competentă să reprezinte România și să semneze orice acte necesare în cadrul procedurii comune de achiziții publice între Comisia Europeană și statele membre, a platformei centrale comune declaranților autorizați în cadrul mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră.

Art. VI. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 40² alineatul (7¹), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7¹) Pentru aplicarea plafoanelor deductibile prevăzute la alin. (4), costurile totale excedentare ale îndatorării raportate se alocă tranzațiilor/operațiunilor efectuate cu persoane afiliate care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art. 18¹ alin. (3) și (12) sau art. 18³ alin. (2) și (9), respectiv cu persoane neafiliate/persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art. 18¹ alin. (3) și (12) sau art. 18³ alin. (2) și (9), astfel:

b) se determină ponderea costului excedentar nededus aferent tranzațiilor/operațiunilor efectuate cu persoane neafiliate și/sau cu persoane afiliate care finanțează achiziția/ producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art. 18¹ alin. (3) și (12) sau art. 18³ alin. (2) și (9), în costurile totale excedentare ale îndatorării nededuse, înainte de aplicarea limitei de 30%, prevăzută la alin. (1);”

2. La articolul 45, după alineatul (20) se introduc trei noi alineate, alin. (21)—(23), cu următorul cuprins:

„(21) Contribuabilii care intră sub incidența art. 46¹ și art. 46² din titlul II¹, pe perioada aplicării acestor prevederi, sunt exceptați de la aplicarea prevederilor art. 18¹.

(22) În cazul grupului fiscal, prevederile art. 46¹ și 46² din titlul II¹ se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.

(23) Începând cu anul fiscal 2025, respectiv anul fiscal modificat care începe în anul 2025, trimiterea la prevederile art. 18³ alin. (2) și (9) din cadrul art. 40² se consideră efectuată la prevederile art. 46² alin. (2) și (7).”

3. La articolul 62, litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare și/sau aurului de investiții prevăzute la cap. V — Venituri din investiții, precum și altele decât cele definite la cap. IX — Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, și nici veniturile primite ca urmare a transmiterii prin acte pentru cauză de moarte a posesiei de fapt notate, în condițiile legii, de autorul succesiunii în cartea funciară;”

4. La articolul 84¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au și obligația de a calcula, reține, declara și plăti impozitul corespunzător sumelor plătite, precum și de a elibera, la solicitarea proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, beneficiar de venit, un document care să ateste cuantumul impozitului pe venit reținut și plătit.”

5. La articolul 84¹, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (3)—(6), în situația în care venitul brut este plătit exclusiv în natură, precum și în cazul sumelor reprezentând garanție utilizată pentru plata chiriei stabilită prin contract, proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să stabilească venitul net anual prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut, precum și să calculeze și să plătească impozitul pe venit. Impozitul anual datorat se stabilește prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(9) Persoanele juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă declară veniturile prevăzute la alin. (8) în declarația prevăzută la art. 132 alin. (2) aferentă anului în care au fost realizate veniturile.”

6. La articolul 111 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) la notarea posesiei de fapt în cartea funciară în cadrul procesului de înregistrare sistematică sau sporadică și al intabulării ulterioare a dreptului de proprietate ca efect al notării posesiei de fapt, în condițiile art. 13 și 41 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”

7. La articolul 111, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate, dezmembrămintele sale sau nuda proprietate.”

8. La articolul 111, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la alin. (4), în cazul în care valorile declarate de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate, dezmembrămintele sale sau nuda proprietate sunt inferioare valorilor minime stabilite prin studiul de piață realizat de către camerele notarilor publici cu experți evaluatori autorizați în condițiile legii, baza de calcul al impozitului o reprezintă:

a) valoarea minimă stabilită prin studiul de piață în cazul transferului dreptului de proprietate;

b) 20% din valoarea minimă stabilită prin studiul de piață, în cazul în care valoarea declarată de părți la constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate este inferioară acesteia. Aceeași valoare se va stabili și la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului acestor dezmembrăminte;

c) 80% din valoarea minimă stabilită prin studiul de piață, în cazul în care valoarea declarată de părți la transmiterea nudei proprietăți este inferioară acesteia.”

9. La articolul 111, după alineatul (6) se introduc opt noi alineate, alin. (6¹)—(6⁸), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul veniturilor din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, persoanele fizice beneficiare datorează impozit pentru veniturile determinate și încasate ulterior autentificării actului notarial prin care se transferă dezmembrămintele dreptului de proprietate. Impozitul se calculează de către contribuabili, la momentul încasării venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (1), utilizată la data autentificării actului notarial, asupra bazei de calcul egală cu venitul încasat. Impozitul astfel calculat se declară de contribuabili până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului în care a fost încasat venitul, prin depunerea la organul fiscal competent a Declarației privind impozitul

pe veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, iar plata impozitului datorat se efectuează în cadrul aceluiași termen.

(6²) În cazul persoanelor fizice care încasează venituri din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, realizat prin hotărâre judecătorească definitivă ori prin altă procedură prevăzută de lege, impozitul datorat pentru veniturile determinate și încasate ulterior transferului dezmembrămintelor dreptului de proprietate prin hotărâre judecătorească definitivă sau alt act juridic prevăzut de lege se calculează de contribuabili prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (1) lit. a), asupra bazei de calcul egală cu venitul încasat, iar obligațiile de calcul, declarare și de plată sunt cele prevăzute la alin. (6¹).

(6³) În cazul contribuabililor care încasează venituri din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, ca urmare a dobândirii, prin acte între vii sau pentru cauză de moarte, a dreptului de proprietate asupra unei proprietăți imobiliare care a făcut obiectul unui transfer al dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, impozitul se calculează prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (1) lit. a), asupra bazei de calcul egală cu venitul încasat, iar obligațiile de calcul, declarare și de plată sunt cele prevăzute la alin. (6¹).

(6⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (6¹)—(6³), în cazul veniturilor din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, plătitorii acestor venituri au obligația de a calcula, reține, declara și plăti impozitul corespunzător sumelor plătite.

(6⁵) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (6⁴) calculează impozitul prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (6¹)—(6³), după caz, asupra bazei de calcul egală cu venitul plătit și îl rețin la sursă, la momentul plății veniturilor.

(6⁶) Impozitul calculat și reținut potrivit prevederilor alin. (6⁴) și (6⁵) reprezintă impozit final, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(6⁷) În situația prevăzută la alin. (6⁴), persoanele fizice beneficiare de venit nu au obligația depunerii Declarației privind impozitul pe veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă.

(6⁸) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a Declarației privind impozitul pe veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

10. La articolul 111, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (7), impozitul stabilit în condițiile alin. (6¹)—(6⁵) se face integral venit la bugetul de stat.”

11. La articolul 114 alineatul (2), după litera m) se introduce o nouă literă, lit. m¹), cu următorul cuprins:

„m¹) veniturile din transferul posesiei de fapt notate în cartea funciară în condițiile art. 13 și 41 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin acte între vii.”

12. La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l), m) și m¹).”

13. La articolul 116, alineatele (1), (1¹) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum și din cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l), m) și m¹) au obligația de a depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(1¹) Contribuabilii care realizează veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹), pentru care venitul impozabil se stabilește potrivit prevederilor alin. (2) lit. b), au obligația de a depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3), în vederea definitivării impozitului anual pe venit.

(5) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3), al anului următor celui de realizare a venitului.”

14. La articolul 123, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele pentru care este prevăzută reținerea la sursă potrivit art. 84 și 84¹, sau din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințele proprietate personală, precum și de cei care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care determinarea venitului net anual se efectuează potrivit prevederilor art. 72¹ se stabilește prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual.”

15. La articolul 130, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin. (2), veniturile din pensii obținute din străinătate, altele decât pensiile administrate privat, facultative sau ocupaționale similare drepturilor reglementate prin Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 1/2020, cu modificările și completările ulterioare, se supun impozitării prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă prevăzută la art. 100 alin. (1), calculată la nivelul anului.

(2²) Prevederile alin. (2¹) se aplică și veniturilor din pensii administrate privat, facultative sau ocupaționale, obținute din străinătate, similare drepturilor reglementate prin Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 1/2020, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care contribuabilii nu dispun de documente privind contribuțiile nete la fondurile respective.”

16. La articolul 132, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și în cazul plătitorilor de venituri prevăzuți la art. 84¹ alin. (9) pentru veniturile prevăzute la art. 84¹ alin. (8).”

17. La articolul 133, alineatul (24) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(24) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor aferente anilor fiscali anteriori anului 2024, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anii fiscali respectivi. Pierderea reportată, necompensată, precum și pierderea fiscală înregistrată în anul fiscal 2023 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.”

18. La articolul 133, după alineatul (30) se introduc trei noi alineate, alin. (31)—(33), cu următorul cuprins:

„(31) Pentru veniturile încasate din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare din patrimoniul personal prevăzute la art. 111 alin. (6¹)—(6³), după data intrării în vigoare a prevederilor art. 111 alin. (6¹)—(6³), din contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestor prevederi sau în baza altor acte juridice, respectiv potrivit legii, obligațiile fiscale ale contribuabililor sunt cele prevăzute la art. 111 alin. (6¹)—(6³).

(32) Prevederile art. 111 alin. (6⁴)—(6⁷) sunt aplicabile și pentru veniturile din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă asupra proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, prevăzute la art. 111 alin. (6⁴), plătite după data intrării în vigoare a prevederilor art. 111 alin. (6⁴)—(6⁷), în baza unor contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestor prevederi sau în baza altor acte juridice, respectiv potrivit legii.

(33) În cazul veniturilor încasate în cursul trimestrului IV al anului 2024 din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare din patrimoniul personal definite potrivit art. 111 alin. (6¹)—(6³), contribuabilii au obligația declarării și plății impozitului datorat până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul II al anului 2025.”

19. La articolul 319 alineatul (21), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă.”

20. La articolul 320, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situațiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a)—c) și e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)—(4) și (6) și la art. 331, trebuie să emită o autofaktură în vederea ajustării bazei de impozitare și a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)—c) și e).”

21. La articolul 345 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final. În cazul prevăzut la art. 356 alin. (1¹) și art. 358 alin. (3), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc autoconsumul;”

22. La articolul 348, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Destinatarii înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat are obligația constituirii unei garanții de 120% din contravaloarea accizelor aferente cantității de produse accizabile pe care intenționează să o primească, sub forma prevăzută la alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeplătoare.

(1²) Regulile referitoare la constituirea, actualizarea și eliberarea garanției prevăzute la alin. (1¹) se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române. Garanția

poate fi eliberată numai după verificarea de către organele fiscale competente a îndeplinirii de către operatorul economic a tuturor obligațiilor legale privind evidențierea, declararea și plata obligațiilor fiscale administrate de A.N.A.F.

(13) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat înregistrează obligații fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 5 zile față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.”

23. La articolul 356, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) O entitate care produce gaz natural pentru uz propriu este considerată, în sensul aplicării alin. (1), atât producător, cât și consumator final.”

24. La articolul 375, după alineatul (1) se introduc șase noi alineate, alin. (11)—(16), cu următorul cuprins:

„(11) Pe lângă obligațiile prevăzute la alin. (1), destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația depunerii la autoritatea competentă a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să o primească și să garanteze plata accizelor conform art. 348 alin. (11). Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(12) Cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de epuizarea cantității de produse accizabile înscrise în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (11), destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația de a înștiința autoritatea competentă cu privire la acest fapt.

(13) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării destinatarilor înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.

(14) Operatorii economici, care în urma evaluării riscului fiscal în baza ordinului prevăzut la alin. (13) prezintă risc fiscal ridicat, se notifică de către autoritatea vamală competentă în vederea respectării prevederilor alin. (11) și (12) și ale art. 348 alin. (11).

(15) În cazul în care autoritatea competentă constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (11) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (13).

(16) Activitatea de monitorizare și control al activității desfășurate de destinatarii înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilește prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.”

25. La articolul 377, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), la propunerea organelor de control, autoritatea competentă revocă autorizația de destinatar înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat, în termen de maximum 3 zile calendaristice de la data primirii propunerii de revocare, în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă prevederile art. 348 alin. (11) și art. 375 alin. (11) și (12);

b) atunci când titularul acesteia depășește cantitatea de produse accizabile înscrisă în declarația prevăzută la art. 375 alin. (11).

(12) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât revocarea autorizației de destinatar înregistrat care prezintă risc fiscal ridicat se comunică deținătorului autorizației. Comunicarea se realizează prin remitere la domiciliul fiscal al destinatarului înregistrat care prezintă risc fiscal potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)—(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care destinatarul înregistrat care prezintă risc fiscal nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

26. La articolul 412, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 340 alin. (10) și (11), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 401 alin. (8).”

27. La articolul 435, după alineatul (3) se introduc treișprezece noi alineate, alin. (31)—(313), cu următorul cuprins:

„(31) Operatorii economici care sunt înregistrați la autoritatea competentă pentru distribuție și comercializare angro fără depozitare băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, care prezintă risc fiscal ridicat și care dețin și doresc să comercializeze produsele accizabile care se află în cadrul unui antrepozit fiscal aparținând unei terțe persoane, au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să o elibereze pentru consum. Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(32) Operatorii prevăzuți la alin. (31) au obligația să constituie o garanție de 120% din contravaloarea accizelor aferente cantității de produse accizabile pe care intenționează să o elibereze pentru consum, sub forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndestulătoare.

(33) Cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de epuizarea cantității de produse accizabile înscrise în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (31), operatorul economic care este înregistrat la autoritatea competentă pentru distribuție și comercializare angro fără depozitare băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, care prezintă risc fiscal ridicat și care comercializează produsele accizabile care se află în cadrul unui antrepozit fiscal, are obligația de a înștiința autoritatea competentă cu privire la acest fapt.

(34) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării destinatarilor înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.

(35) Operatorii economici, care în urma evaluării riscului fiscal în baza ordinului prevăzut la alin. (34) prezintă risc fiscal ridicat, se notifică de către autoritatea vamală competentă în vederea respectării prevederilor alin. (31)—(33).

(36) Regulile referitoare la constituirea, actualizarea și eliberarea garanției prevăzute la alin. (32) se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române. Garanția poate fi eliberată numai după verificarea de către organele fiscale competente a îndeplinirii de către operatorul economic a tuturor obligațiilor legale privind evidențierea, declararea și plata obligațiilor fiscale administrate de A.N.A.F.

(37) În situația în care operatorii economici prevăzuți la alin. (31) înregistrează obligații fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 5 zile față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.

(38) În cazul în care autoritatea competentă constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (31) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (34).

(39) Activitatea de monitorizare și control al activității desfășurate de operatorii economici prevăzuți la alin. (31) se stabilește prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.

(310) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă revocă documentul care atestă înregistrarea la autoritatea competentă conform alin. (3), în termen de maximum 3 zile calendaristice de la data primirii propunerii de revocare, în următoarele situații:

a) atunci când titularul acestuia nu respectă prevederile alin. (31)—(33);

b) atunci când titularul acestuia depășește cantitatea de produse accizabile înscrisă în declarația prevăzută la alin. (31).

(311) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât revocarea documentului care atestă înregistrarea la autoritatea competentă se comunică operatorului economic. Comunicarea se realizează prin remitere la domiciliul fiscal al operatorului economic prevăzut la alin. (31) potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)—(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care operatorul economic prevăzut la alin. (31) nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.

(312) Operatorul economic prevăzut la alin. (31) nemulțumit poate contesta decizia de revocare a documentului care atestă înregistrarea la autoritatea competentă, la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor — aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(313) Contestarea deciziei de revocare a documentului care atestă înregistrarea la autoritatea competentă nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

28. La articolul 449 alineatul (2), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 375 alin. (1) și (12) și art. 435 alin. (31)—(33);”.

29. La articolul 449 alineatul (3), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) confiscarea produselor, iar, în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. g¹);”.

30. La articolul 452 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea prevederilor art. 345 alin. (3)—(3³) și (35);”.

31. La articolul 452, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b)—e), g) și i), organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității competente care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal sau de revocare a autorizației de destinat înregistrat, după caz.”

Art. VII. — (1) Prevederile art. VI intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor pct. 19, 30 și 31 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

(2) Prevederile art. VI pct. 9, referitoare la dispozițiile art. 111 alin. (6⁴)—(6⁷), și ale pct. 18, referitoare la dispozițiile art. 133 alin. (32), se aplică veniturilor plătite începând cu data de 1 ianuarie 2025.

(3) Prevederile art. VI pct. 22, 24, 25 și 27—29 se aplică de la data de 1 februarie 2025.

Art. VIII. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emite ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prevăzut la art. 111 alin. (6⁸) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele comune ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintelui Autorității Vamale Române, prevăzute la art. 348 alin. (1²), art. 375 alin. (1³) și alin. (1⁶), art. 435 alin. (3⁴), alin. (3⁶) și alin. (3⁹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prevăzute la art. 375 alin. (1¹) și art. 435 alin. (3¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IX. — (1) În situația în care veniturile realizate de persoanele fizice din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, au fost încasate în avans, până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv și sunt aferente unei perioade contractuale ulterioare datei de 1 ianuarie 2024, proprietarii, uzufructuarii sau alți deținători legali au obligația stabilirii impozitului pe venit prin completarea declarației prevăzute la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și aplică următoarele reguli:

a) venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, primite în avans, pentru fiecare an fiscal corespunzător perioadei contractuale;

b) venitul net anual se stabilește prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut;

c) impozitul pe venit se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual și se plătește la bugetul

de stat până la data de 25 mai inclusiv a fiecărui an fiscal următor celui pentru care a fost încasat venitul;

d) completează și depun declarația prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 mai inclusiv a fiecărui an fiscal următor celui pentru care a fost încasat venitul.

(2) La încadrarea în plafoanele anuale, prevăzute la art. 170 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, încasate de proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal în avans, până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv, și aferente unei perioade contractuale ulterioare datei de 1 ianuarie 2024, se ia în calcul venitul net stabilit potrivit alin. (1) corespunzător fiecărui an fiscal pentru care a fost încasat venitul.

Art. X. — Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate a operațiunilor efectuate, lunar se întocmește balanța de verificare.”

2. La articolul 28, alineatele (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Instituțiile publice întocmesc situații financiare trimestriale și anuale, conform normelor elaborate de Ministerul Finanțelor, și se păstrează timp de 10 ani.

(10) Situațiile financiare anuale și raportările contabile se semnează de către reprezentantul legal, precum și de către directorul economic, contabilul-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție, angajată potrivit legii.”

3. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1)—(3) depun un exemplar al situațiilor financiare anuale la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după cum urmează:

a) societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, subunitățile fără personalitate juridică din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în străinătate, cu excepția subunităților deschise în România de societăți rezidente în state aparținând Spațiului Economic European, până la data de 31 mai inclusiv a exercițiului financiar următor celui de raportare;

b) celelalte persoane juridice, până la data de 30 aprilie inclusiv a exercițiului financiar următor celui de raportare.”

4. La articolul 36, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (11)—(14), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul în care datele prevăzute la alin. (1) sunt zile nelucrătoare, ultima zi de raportare este prima zi lucrătoare următoare acestora.

(12) Entitățile care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic depun situațiile financiare anuale în termen de 150 de zile calendaristice de la încheierea exercițiului financiar astfel ales, calculate începând cu data ulterioară celei la care se referă respectivele situații financiare anuale.

(13) Fac excepție de la prevederile alin. (12) entitățile prevăzute la art. 36 alin. (1) lit. b), care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic. Acestea depun situațiile financiare anuale în termen de 120 de zile

calendaristice de la încheierea exercițiului financiar astfel ales, calculate începând cu data ulterioară celei la care se referă respectivele situații financiare anuale.

(14) În cazul în care termenele prevăzute la alin. (12) și (13) corespund unor zile nelucrătoare, ultima zi de raportare este prima zi lucrătoare următoare acestora.”

5. La articolul 36, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, formularele din sfera raportării situațiilor financiare, rapoartele de situații financiare, notele, precum și alte documente care însoțesc situațiile financiare la instituțiile publice se transmit exclusiv în format electronic.”

6. Articolul 37 se modifică și avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Pentru asigurarea informațiilor destinate sistemului instituțional al statului, Ministerul Finanțelor poate solicita persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1)—(4) să depună, până la data de 31 mai inclusiv a exercițiului financiar următor celui de raportare, o raportare contabilă anuală, al cărei conținut se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor. În cazul în care data de 31 mai este nelucrătoare, ultima zi de raportare este prima zi lucrătoare următoare acesteia.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și în cazul raportărilor contabile anuale depuse de entitățile care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic.”

7. În cuprinsul legii, sintagma „unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor” se înlocuiește cu formularea „Agenția Națională de Administrare Fiscală”.

Art. XI. — (1) Începând cu exercițiul financiar al anului 2025, situațiile financiare anuale/raportările contabile se depun numai în format electronic conform specificațiilor publicate pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Entitățile care au ales un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic aplică prevederile alin. (1) începând cu situațiile financiare anuale corespunzătoare primului exercițiu financiar astfel ales, care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2025.

Art. XII. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor să modifice volumul și structura veniturilor și soldul bugetului de stat prin diminuarea sumelor la capitolul 38.01 „Venituri suplimentare încasate din digitalizare”, subcapitolul 38.01.01 „Venituri suplimentare încasate în Contul Național pentru Evidențierea Veniturilor din Digitalizare”.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) și art. 26 alin. (5) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de la prevederile art. 2 și ale anexei nr. 2 din Legea nr. 417/2023 pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2024, cu sumele diminuate potrivit alin. (1) se pot depăși, după caz, plafonul soldului bugetului general consolidat, exprimat ca procent în produsul intern brut, plafoanele nominale ale soldului bugetului general consolidat, soldului bugetului de stat, precum și plafonul soldului primar al bugetului general consolidat, stabilite prin Legea nr. 417/2023 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2024 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2024, cu modificările ulterioare.

Art. XIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2024 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 25 septembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) și ale art. 26 alin. (5) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (7) din Legea nr. 417/2023

pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2024, plafonul soldului primar al bugetului general consolidat este de minus 114.572,2 milioane lei.”

2. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. a)—d), art. 17 alin. (2), art. 24 și art. 26 alin. (4) și (5) din Legea nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2, art. 3 alin. (1), (5) și (6) și art. 5 din Legea nr. 417/2023:

a) plafonul soldului bugetului general consolidat, exprimat ca procent în produsul intern brut, este în anul 2024 de minus 7,9% în termeni ESA;

b) plafonul cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, exprimat ca procent în produsul intern brut, este de 9,4% în anul 2024;

c) pentru anul 2024, plafonul nominal al cheltuielilor totale, exclusiv asistența financiară din partea Uniunii Europene și a altor donatori, pentru bugetul general consolidat este de 685.162,6 milioane lei, pentru bugetul de stat este de 404.338,8 milioane lei, pentru bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale este de 144.775,4 milioane lei, pentru bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate este de 73.869,6 milioane lei, pentru bugetul instituțiilor/activităților finanțate integral și/sau parțial din venituri proprii este de 53.251,8 milioane lei, iar pentru suma altor bugete componente ale bugetului general consolidat este de 24.719,4 milioane lei;

d) pentru anul 2024, plafonul nominal al cheltuielilor de personal din bugetul general consolidat este de 165.847,4 milioane lei, pentru bugetul de stat este de 90.326,0 milioane lei, pentru bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale este de 47.095,0 milioane lei, pentru bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate este de 497,0 milioane lei și pentru bugetul instituțiilor/activităților finanțate integral și/sau parțial din venituri proprii este de 26.172,5 milioane lei;

e) pentru anul 2024, plafonul nominal al soldului bugetului general consolidat este de minus 151.796,4 milioane lei și al soldului bugetului de stat este de minus 161.357,9 milioane lei;

f) plafonul privind datoria publică, conform metodologiei Uniunii Europene, pentru sfârșitul anului 2024, este de 54,5% din produsul intern brut.”

Art. XIV. — La articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2024 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 14 mai 2024, cu modificările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor să modifice volumul și structura veniturilor și soldul bugetului de stat cu sumele aferente articolelor/alineatelor bugetare «Finanțarea externă nerambursabilă» și «Fonduri europene nerambursabile» cedate conform alin. (1).”

Art. XV. — La articolul XXXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Se autorizează Ministerul Finanțelor să modifice volumul și structura veniturilor și soldului bugetului de stat cu sumele aferente articolelor/alineatelor bugetare «Finanțarea externă nerambursabilă» și «Fonduri europene nerambursabile» cedate conform alin. (1).”

Art. XVI. — La articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 25 octombrie 2024, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Solicitățile de angajamente noi sau de modificare a condițiilor inițiale de acordare a unor angajamente existente destinate susținerii domeniilor menționate la alin. (2), care au fost înregistrate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se află în curs de analiză/implementare, vor fi soluționate de către Exim Banca Românească — S.A. conform reglementărilor interne aplicabile în vigoare la data înregistrării solicitării, cu excepția celor care privesc spețe de ajutor de stat.”

Art. XVII. — La articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2024 pentru stabilirea unor măsuri de sprijin cu caracter temporar, destinate producătorilor agricoli în scopul gestionării efectelor fenomenului de secetă pedologică din anul agricol octombrie 2023—septembrie 2024 și ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 29 ianuarie 2024, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu sunt aplicabile pentru contractele de credit garantate în numele și contul statului în cadrul programelor guvernamentale și schemelor de ajutor de stat asociate acestora aprobate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2022 privind aprobarea și finanțarea unor programe de garantare în domenii prioritare pentru economia românească, aprobată cu modificări prin Legea nr. 152/2023, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2022 privind aprobarea schemei de ajutor de stat IMM INVEST PLUS și a componentelor acesteia — IMM INVEST ROMÂNIA, AGRO IMM INVEST, IMM PROD, GARANT CONSTRUCT, INNOVATION și RURAL INVEST, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru finanțările acordate, respectiv creditele garantate de Exim Banca Românească în numele și contul statului în cadrul schemelor cu componentă de ajutor de stat administrate de Exim Banca Românească în numele și contul statului.”

Art. XVIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții și în fața altor instanțe judiciare și arbitrale internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 19 septembrie 2005, aprobată prin Legea nr. 168/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alin. (22), cu următorul cuprins:

„(22) Ministerul Finanțelor asigură reprezentarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a structurilor subordonate acesteia în toate litigiile judiciare derulate în fața instanțelor naționale din state membre ale Uniunii Europene sau țări terțe.”

2. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin. (1) se aplică pentru un număr de maximum 20 de persoane de specialitate juridică din cadrul Ministerului Finanțelor, 7 persoane din cadrul Secretariatului General al Guvernului și 5 persoane din cadrul Ministerului Justiției.”

Art. XIX. — (1) Dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2005, aprobată prin Legea nr. 168/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică atât pentru procedurile judiciare în desfășurare, cât și pentru cele viitoare.

(2) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia au obligația de a transmite Ministerului Finanțelor toate documentele pe care le dețin în legătură cu procedurile judiciare derulate în fața unor instanțe naționale din state membre ale Uniunii Europene sau țări terțe.

Art. XX. — La articolul LXXV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru utilizatorii prevăzuți la art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2022, cu modificările și completările ulterioare, care au statutul de operator economic autorizat potrivit prevederilor art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare) la data realizării transportului internațional de bunuri, prevederile art. LXXIV pct. 21 intră în vigoare la data de 31 martie 2025 și se aplică pentru faptele săvârșite și constatate începând cu această dată.”

Art. XXI. — Prin derogare de la prevederile art. XXII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prevederile art. I pct. 1, 6 și 15 din acest act normativ intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXII. — La articolul XXVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri

fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Se exceptează de la prevederile alin. (1) cheltuielile necesare organizării și desfășurării alegerilor din anul 2024.”

Art. XXIII. — (1) Instituțiile publice și entitățile cu capital majoritar sau integral de stat, cu excepția instituțiilor de credit, pot efectua operațiuni și servicii financiare cu disponibilul bănesc în lei sau valută, inclusiv prin efectuarea de schimburi valutare și plasamente sau depozite la instituții de credit, indiferent de nivelul veniturilor astfel obținute.

(2) În cazul entităților cu capital majoritar sau integral de stat, efectuarea operațiunilor și serviciilor financiare prevăzute la alin. (1) se face pe baza aprobării adunării generale a acționarilor.

(3) Deciziile ordonatorilor de credite, pentru operațiuni și servicii financiare cu disponibilități bănești în lei sau valută, luate în mod direct sau ca reprezentanți ai autorităților tutelare reprezintă decizii de oportunitate și nu pot face obiectul controlului altor autorități.

(4) Cheltuielile de orice natură pentru operațiunile și serviciile financiare cu disponibilul bănesc în lei sau valută se suportă din veniturile aferente valorificării acestor disponibilități bănești, eventuale diferențe de cost neacoperite se suportă din bugetul Trezoreriei Statului.

(5) Solicitățile pentru efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi inițiate la solicitarea Ministerului Finanțelor în mod justificat.

Art. XXIV. — La articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2023 privind transferul rețelei sanitare a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii către alte ministere și instituții cu rețele sanitare proprii, așa cum sunt reglementate la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 25 mai 2023, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 429/2023, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alin. (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Educației și autoritățile publice pot cuprinde în buget sumele necesare achitării arieratelor și a obligațiilor către bugetul general consolidat stabilite în sarcina unităților sanitare prevăzute la art. 1 alin. (1).”

Art. XXV. — Prevederile art. I pct. 1 și 2 și art. III din prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 570714